

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 29. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 168/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Tiesa

2017/C 168/02 Tiesas Lēmums (2017. gada 7. marts) par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām 2

Vispārējā tiesa

2017/C 168/03 Vispārējās tiesas Lēmums (2017. gada 5. aprīlis) par Vispārējās tiesas oficiālajām brīvdienām 4

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 168/04 Lieta C-598/14 P: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs/*Gilbert Szajner, Forge de Laguiole* Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 4. punkts — 65. panta 1. un 2. punkts — Vārdiska preču zīme “LAGUIOLE” — Pieteikums par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas pamatots ar agrākām saskaņā ar valsts tiesībām iegūtām tiesībām — EUIPO veikta valsts tiesību piemērošana — Savienības tiesas ierosme 5

2017/C 168/05	<p>Apvienotās lietas C-217/15 un C-350/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (<i>Tribunale di Santa Maria Capua Vetere</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllietas pret <i>Massimo Orsi</i> (C-217/15), <i>Luciano Baldetti</i> (C-350/15) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. un 273. pants — Valsts tiesību akti, kuros paredzēts administratīvs sods un kriminālsods par to pašu nodarījumu saistībā ar pievienotās vērtības nodokļa nesamaksāšanu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — <i>Ne bis in idem</i> princips — Apsūdzētās vai sodītās personas identiskums — Neesamība</p>	5
2017/C 168/06	<p>Lieta C-298/15: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UAB “Borta”/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/17/EK — Publiskais līgums, kura vērtība nesasniedz šajā direktīvā paredzēto robežvērtību — LESD 49. un 56. pants — Apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ierobežojums — Kopīga piedāvājuma iesniegšana — Pretendentu profesionālās spējas — Grozījumi specifikācijās</p>	6
2017/C 168/07	<p>Lieta C-336/15: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (<i>Arbetsdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — 3. pants — Darbinieku tiesību aizsardzība uzņēmumu pārejas gadījumā — Īpašumtiesību saņēmējam un personai, kas nodod īpašumtiesības, piemērojami darba koplīgumi — Atlaistajiem darbiniekiem paredzētais pagarinātais uzteikuma termiņš — Darba stāža, kas iegūts pie personas, kura nodod īpašumtiesības, ņemšana vērā</p>	7
2017/C 168/08	<p>Lieta C-337/15 P: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 4. aprīļa spriedums – Eiropas ombuds/<i>Claire Staelen</i> Apelācija — Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — Sūdzības par atklāta konkursa rezultātā izveidota piemēroto kandidātu saraksta pārvaldību izskatīšana, ko veicis Eiropas ombuds — Pienākuma ievērot pienācīgu rūpību pārkāpums — Savienības tiesību normas “pietiekami būtiska pārkāpuma” jēdziens — Morālais kaitējums — Ticības Eiropas ombuda birojam zudums</p>	8
2017/C 168/09	<p>Apvienotās lietas C-376/15 P un C-377/15 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – <i>Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd</i>/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, <i>European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)</i> Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 924/2012 — Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 10. un 11. punkts — Dažu eksporta darījumu izslēgšana no dempinga starpības aprēķina — Eksporta cenas un normālās vērtības taisnīgs salīdzinājums importa no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, gadījumā</p>	8
2017/C 168/10	<p>Lieta C-391/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Andalucía</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marina del Mediterráneo SL u.c./Agencia Pública de Puertos de Andalucía</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Pārbaudes procedūras — Direktīva 89/665/EEK — 1. panta 1. punkts — 2. panta 1. punkts — Līgumslēdzējas iestādes lēmums par tiesību piešķiršanu saimnieciskās darbības subjektam iesniegt piedāvājumu — Saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu nepārsūdzams lēmums</p>	9
2017/C 168/11	<p>Apvienotās lietas C-435/15 un C-666/15: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija), <i>Rechtbank Noord-Holland</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)– <i>GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover</i> C-435/15), <i>X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond</i> (C-666/15) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Preču klasifikācija — Videokameras — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 8525 80 30, 8525 80 91 un 8525 80 99 — Skaidrojumi — Interpretācija — Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1249/2011 un (ES) Nr. 876/2014 — Interpretācija — Spēkā esamība</p>	10

2017/C 168/12	Lieta C-488/15: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/50/EK — Apkārtējā gaisa kvalitāte — 13. panta 1. punkts — XI pielikums — PM ₁₀ koncentrācijai piemērojami dienas un gada robežlielumi — Sistemātiska un turpināta robežlielumu pārsniegšana — 22. pants — Izpildes termiņu atlikšana noteiktu robežlielumu sasniegšanai — Piemērošanas nosacījumi — 23. panta 1. punkts — Gaisa kvalitātes plāni — “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks — Atbilstīgi pasākumi — Novērtējuma faktori	11
2017/C 168/13	Apvienotās lietas C-497/15 un C-498/15: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (<i>Szegedi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Euro-Team Kft.</i> (C-497/15), <i>Spinál-Gép Kft.</i> (C-498/15)/ <i>Budapest Rendőrfőkapitánya</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Autotransports — Noteikumi par nodokļiem — Direktīva 1999/62/EK — Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem — Ceļa nodeva — Dalībvalstu pienākums noteikt efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas — Fiksēts naudas sods — Samērīgums	12
2017/C 168/14	Lieta C-544/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 4. aprīļa spriedums (<i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sahar Fahimian</i> /Vācijas Federatīvā Republika Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Direktīva 2004/114/EK — 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanas nosacījumi — Uzņemšanas atteikums — “Valsts drošības apdraudējuma” jēdziens — Novērtējuma brīvība	12
2017/C 168/15	Lieta C-638/15: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2011/64/ES — 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Jēdzieni “smēķējamā tabaka”, “tabaka, kas ir sagriezta vai citādi sasmalcināta” un “rūpnieciska apstrāde”	13
2017/C 168/16	Lieta C-665/15: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika Valsts pienākumu neizpilde — Transports — Vadītāja apliecība — Eiropas Savienības vadītāju apliecību tīkls — Izmantošana un sasaiste Savienības tīklā	14
2017/C 168/17	Lieta C-668/15: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (<i>Vestre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet</i> , kas rīkojas <i>Ismar Huskic</i> vārdā Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības — Direktīva 2000/43/EK — 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts — Kredītiestāde, kura lūdz papildu identitātes apliecinājumu pasēs vai uzturēšanās atļaujas kopijas formā no personām, kas lūdz piešķirt aizdevumu mehāniska transportlīdzekļa iegādei un kas savu identitāti ir apliecinājušas ar autovadītāja apliecību, kurā kā dzimšanas valsts ir norādīta valsts, kas nav kāda no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai kāda no Eiropas brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm	14
2017/C 168/18	Lieta C-58/16: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika Valsts pienākumu neizpilde — Ostu aizsardzības pastiprināšana — Direktīva 2005/65/EK — 2. panta 3. punkts un 6., 7. un 9. pants — Pārkāpums — Ostas aizsardzības novērtējuma neveikšana — Ostas robežas, ostas aizsardzības plāns un par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona — Nenoteikšana	15
2017/C 168/19	Apvienotās lietas C-124/16, C-188/16 un C-213/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (<i>Amtsgericht München, Landgericht München I</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret <i>Ianos Tranca</i> (C-124/16), <i>Tanja Reiter</i> (C-213/16), <i>Ionel Opria</i> (C-188/16) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/13/ES — Tiesības uz informāciju kriminālprocesā — Tiesības tikt informētam par izvirzīto apsūdzību — Lēmuma par sodu izsniegšana — Noteikumi — Pienākums norādīt pilnvarotu pārstāvi — Apsūdzētais nerezidents, kam nav pastāvīgas dzīvesvietas — Pārsūdzības termiņš, ka sākas no izsniegšanas pilnvarotajam pārstāvim	15

2017/C 168/20	Lieta C-153/16: Tiesas (septītā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Liela daudzuma lietotu riepu nepienācīga glabāšana — Atkritumu apglabāšana, neievērojot Direktīvās 2008/98/EK un 1999/31/EK noteiktās prasības — Vides un cilvēku veselības turpināts un ilgstošs apdraudējums	16
2017/C 168/21	Lieta C-83/16: Tiesas (septītā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Heta Asset Resolution Bulgaria</i> ” OOD/ <i>Nachalnik na Mitnitsa Stolichna</i> Prejudiciāls nolēmums — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Muitas kodekss — Retroaktīva eksporta deklarācija — Jēdziens “pietiekami apliecināši dokumenti pierādījumi” — Apliecināto dokumentu pietiekamības vērtējums	17
2017/C 168/22	Lieta C-232/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 9. marta rīkojums – <i>Simet SpA</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Transporta nozare — Starpreģionālie autobusu transporta pakalpojumi — Regula (EEK) Nr. 1191/69 — Tiesības uz kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi — Valsts tiesas nolēmums — Ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts	17
2017/C 168/23	Lieta C-497/16: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums (<i>Nejvyšší soud České republiky</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Juraj Sokáč</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Narkotisko vielu prekursori — Regula (EK) Nr. 273/2004 — 2. panta a) punkts — Jēdziens “klasificēta viela” — Zāļu izslēgšana — Direktīva 2001/83/EK — 1. panta 2. punkts — Jēdziens “zāles” — Zāles, kuru sastāvā ir efedrīns vai pseidoefedrīns — Regula (EK) Nr. 111/2005 — 2. panta a) punkts — Jēdziens “klasificēta viela” — Pielikums — Zāļu, kuru sastāvā ir efedrīns un pseidoefedrīns, iekļaušana — Ietekmes neesamība uz Regulas (EK) Nr. 273/2004 piemērošanas jomu	18
2017/C 168/24	Lieta C-515/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 15. marta rīkojums (<i>Cour d’appel de Versailles</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Enedis, SA/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — LESD 107. un 108. pants — Valsts atbalsts — Jēdziens “valsts intervence vai valsts līdzekļu izmantošana” — Saules elektroenerģija — Pienākums iepirkt par cenu, kas pārsniedz tirgus cenu — Pilnīga kompensācija — Iepriekšēja nepaziņošana	19
2017/C 168/25	Lieta C-14/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. janvārī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>VAR Srl/Iveco Orecchia SpA</i>	19
2017/C 168/26	Lieta C-83/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. februārī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>KP</i> , kuru pārstāv māte, pret <i>LO</i>	20
2017/C 168/27	Lieta C-99/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-758/14 <i>Infineon Technologies AG</i> /Eiropas Komisija 2017. gada 24. februārī iesniedza <i>Infineon Technologies AG</i>	20
2017/C 168/28	Lieta C-100/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-199/04 <i>RENV Gul Ahmed Textile Mills Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome 2017. gada 24. februārī iesniedza <i>Gul Ahmed Textile Mills Ltd</i>	21
2017/C 168/29	Lieta C-104/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. februārī iesniedza <i>Curtea de Apel Pitești</i> (Rumānija) – <i>SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu</i>	22

2017/C 168/30	Lieta C-113/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. martā iesniedza <i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) – <i>QJ/Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad</i>	23
2017/C 168/31	Lieta C-120/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. martā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – <i>Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets</i>	23
2017/C 168/32	Lieta C-131/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. martā iesniedza <i>Tribunal da Relação do Porto</i> (Portugāle) – <i>Hélder José Cunha Martins/Fundo de Garantia Automóvel</i>	24
2017/C 168/33	Lieta C-136/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. martā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>G. C., A. F., B. H., E. D./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)</i>	24
2017/C 168/34	Lieta C-156/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Köln-Aktiefonds Deka/Staatssecretaris van Financiën</i>	26
2017/C 168/35	Lieta C-157/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>X/Staatssecretaris van Financiën</i>	27
2017/C 168/36	Lieta C-172/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-768/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. aprīlī iesniedza ANKO A. E. <i>Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias</i>	27
2017/C 168/37	Lieta C-173/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-771/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. aprīlī iesniedza ANKO A. E. <i>Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias</i>	28
2017/C 168/38	Lieta C-184/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 2. februāra spriedumu lietā T-381/15 IMG/Komisija 2017. gada 11. aprīlī iesniedza <i>International Management Group (IMG)</i>	29
Vispārējā tiesa		
2017/C 168/39	Lieta T-201/17: Prasība, kas celta 2017. gada 31. martā – <i>Printeos/Komisija</i>	30
2017/C 168/40	Lieta T-207/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – <i>Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group ("hp")</i>	31
2017/C 168/41	Lieta T-208/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – <i>Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group LLC ("HP")</i>	31
2017/C 168/42	Lieta T-209/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – <i>ZGS/EUIPO ("Schülerhilfe1")</i>	32
2017/C 168/43	Lieta T-213/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – <i>Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof ("ROMANTIK")</i>	33
2017/C 168/44	Lieta T-215/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – <i>Pear Technologies/EUIPO – Apple ("PEAR")</i>	33

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 168/01)

Jaunākā publikācija

OV C 161, 22.5.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 151, 15.5.2017.

OV C 144, 8.5.2017.

OV C 129, 24.4.2017.

OV C 121, 18.4.2017.

OV C 112, 10.4.2017.

OV C 104, 3.4.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TIESA

TIESAS LĒMUMS

(2017. gada 7. marts)

par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām

(2017/C 168/02)

TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 24. panta 2., 4. un 6. punktu,

tā kā atbilstoši šai tiesību normai ir jā sagatavo svētku dienu saraksts un jānosaka Tiesas oficiālo brīvdienu datumi,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU.

1. pants

Svētku dienu saraksts Reglamenta 24. panta 4. un 6. punkta nozīmē ir šāds:

- Jaungada diena,
- Otrās Lieldienas,
- 1. maijs,
- Debesbraukšanas diena,
- Vasarsvētku pirmdiena,
- 23. jūnijs,
- 15. augusts,
- 1. novembris,
- 25. decembris,
- 26. decembris.

2. pants

Laikposmā no 2017. gada 1. novembra līdz 2018. gada 31. oktobrim Tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 24. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2017. gada Ziemassvētki: no pirmdienas, 2017. gada 18. decembra, līdz svētdienai, 2018. gada 7. janvārim, ieskaitot,
- 2018. gada Lieldienas: no pirmdienas, 2018. gada 26. marta, līdz svētdienai, 2018. gada 8. aprīlim, ieskaitot,

— 2018. gada vasara: no pirmdienas, 2018. gada 16. jūlija, līdz piektdienai, 2018. gada 31. augustam, ieskaitot.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2017. gada 7. martā

Sekretārs

A. CALOT ESCOBAR

Priekšsēdētājs

K. LENAERTS

VISPĀRĒJĀ TIESA

VISPĀRĒJĀS TIESAS LĒMUMS

(2017. gada 5. aprīlis)

par Vispārējās tiesas oficiālajām brīvdienām

(2017/C 168/03)

VISPĀRĒJĀ TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 41. panta 2. punktu,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU.

1. pants

Vispārējās tiesas oficiālajā darba gadā, kas sākas 2017. gada 1. septembrī, Vispārējās tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 41. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2017. gada Ziemassvētki: no pirmdienas, 2017. gada 18. decembra, līdz svētdienai, 2018. gada 7. janvārim, ieskaitot,
- 2018. gada Lieldienas: no pirmdienas, 2018. gada 26. martam, līdz svētdienai, 2018. gada 8. aprīlim, ieskaitot,
- 2018. gada vasara: no piektdienas, 2018. gada 16. jūlija, līdz piektdienai, 2018. gada 31. augustam, ieskaitot.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2017. gada 5. aprīlī

Sekretārs
E. COULON

Priekšsēdētājs
M. JAEGER

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs/
Gilbert Szajner, Forge de Laguiole

(Lieta C-598/14 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 4. punkts — 65. panta 1. un 2. punkts — Vārdiska preču zīme “LAGUIOLE” — Pieteikums par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas pamatots ar agrākām saskaņā ar valsts tiesībām iegūtām tiesībām — EUIPO veiktā valsts tiesību piemērošana — Savienības tiesas ierosme

(2017/C 168/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otrs lietas dalībnieks: Gilbert Szajner (pārstāvis – A. Sam-Simenot, avocate), Forge de Laguiole (pārstāvis – F. Fajgenbaum, avocate)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Forge de Laguiole SARL sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 96, 23.3.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllietas pret Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

(Apvienotās lietas C-217/15 un C-350/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. un 273. pants — Valsts tiesību akti, kuros paredzēts administratīvs sods un kriminālsods par to pašu nodarījumu saistībā ar pievienotās vērtības nodokļa nesamaksāšanu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Ne bis in idem princips — Apsūdzētās vai sodītās personas identiskums — Neesamība

(2017/C 168/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Lietas dalībnieki pamatlietā

Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā ir ļauts ierosināt kriminālprocesu par pievienotās vērtības nodokļa nesamaksāšanu pēc tam, kad par to pašu nodarījumu ir ticis piemērots galīgs nodokļa uzrēķins, ja šis sods tika piemērots sabiedrībai, kurai ir juridiskas personas statuss, bet minētais kriminālprocess tika ierosināts pret fizisku personu.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.
OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UAB “Borta”/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

(Lieta C-298/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/17/EK — Publisks līgums, kura vērtība nesasniedz šajā direktīvā paredzēto robežvērtību — LESD 49. un 56. pants — Apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ierobežojums — Kopīga piedāvājuma iesniegšana — Pretendentu profesionālās spējas — Grozījumi specifikācijās

(2017/C 168/06)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: UAB “Borta”

Atbildētāja: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Rezolutīvā daļa:

- 1) attiecībā uz publisku līgumu, kas neietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarē, kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2013. gada 13. decembra Regulu (ES) Nr. 1336/2013, piemērošanas jomā, bet par ko ir noteikta pārrobežu interese, LESD 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretēja tāda valsts tiesību norma, kāds ir Lietuvos Republikos viešajū pirkumu īstāties (Lietuvos Likums par publiskajiem iepirkumiem) 24. panta 5. punkts, kurā ir paredzēts, ka gadījumā, ja tiek slēgti apakšuzņēmuma līgumi publiska būvdarbu līguma izpildei, izraudzītajam pretendentam pašam ir jāveic galvenie būvdarbi, ko kā tādus ir definējusi līgumslēdzēja iestāde;
- 2) attiecībā uz šādu publisku līgumu vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi, kā arī pārskatāmības pienākums, kas izriet it īpaši no LESD 49. un 56. panta, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz līgumslēdzējai iestādei pēc uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publicēšanas grozīt tādu specifikāciju klauzulu, kas attiecas uz profesionālo spēju summēšanas nosacījumiem un kārtību, kāda ir pamatlietā aplūkotā 4.3. klauzula, ar nosacījumu, pirmkārt, ka izdarītie grozījumi nav tik būtiski, ka tie piesaistītu potenciālos pretendentes, kas, ja nebūtu šādu grozījumu, nevarētu iesniegt piedāvājumu, otrkārt, ka par minētajiem grozījumiem ir izdarīta atbilstoša reklāma un, treškārt, ka tie tiek izdarīti, pirms pretendenti iesniedz piedāvājumus, ka šo piedāvājumu iesniegšanas termiņš tiek pagarināts, ja attiecīgie grozījumi ir nozīmīgi, ka šī pagarinājuma ilgums ir atkarīgs no šo grozījumu nozīmīguma un ka šis ilgums ir pietiekams, lai ļautu ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem rezultātā pielāgot savus piedāvājumus, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

- 3) Direktīvas 2004/17, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1336/2013, 54. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretēja tāda specifikāciju klauzula, kāda ir pamatlietā aplūkotā 4.3. klauzula, kurā gadījumā, ja vairāki pretendenti iesniedz kopīgu piedāvājumu, ir prasīts, lai katra no tiem ieguldījums, lai izpildītu profesionālo spēju jomā piemērojamās prasības, proporcionāli atbilstu būvdarbu daļai, ko tas faktiski veiks, ja tam tiks piešķirtas attiecīgā līguma slēgšanas tiesības.

(¹) OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (Arbetsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

(Lieta C-336/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — 3. pants — Darbinieku tiesību aizsardzība uzņēmumu pārejas gadījumā — Īpašumtiesību saņēmējam un personai, kas nodod īpašumtiesības, piemērojamie darba koplīgumi — Atlaistajiem darbiniekiem paredzētais pagarinātais uzteikuma termiņš — Darba stāža, kas iegūts pie personas, kura nodod īpašumtiesības, ņemšana vērā

(2017/C 168/07)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Arbetsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Unionen

Atbildētāji: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, īpašumtiesību saņēmējam, atlaižot darbinieku vairāk nekā vienu gadu pēc uzņēmuma īpašumtiesību pārejas, šī darbinieka darba stāža, kas ir svarīgs, nosakot uzteikuma termiņu, uz kuru šim darbiniekam ir tiesības, aprēķinos ir jāņem vērā darba stāžs, ko minētais darbinieks ir guvis pie personas, kas nodevusi īpašumtiesības.

(¹) OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 4. aprīļa spriedums – Eiropas ombuds/Claire Staelen**(Lieta C-337/15 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — Sūdzības par atklāta konkursa rezultātā izveidota piemēroto kandidātu saraksta pārvaldību izskatīšana, ko veicis Eiropas ombuds — Pienākuma ievērot pienācīgu rūpību pārkāpums — Savienības tiesību normas “pietiekami būtiska pārkāpuma” jēdziens — Morālais kaitējums — Ticības Eiropas ombuda birojā zudums

(2017/C 168/08)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas ombuds (pārstāvji – sākotnēji G. Grill, vēlāk L. Papadias, P. Dyrberg)

Otra lietas dalībiece: Claire Staelen k-dze (pārstāvis –V. Olona, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Claire Staelen prasījums, kas formulēts viņas atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību un ar kuru tiek lūgts piespriest Eiropas ombudam izmaksāt viņai EUR 50 000, ir nepieņemams;
- 2) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 29. aprīļa sprieduma Staelen/Ombuds (T-217/11, EU:T:2015:238) rezolutīvās daļas 1., 3. un 4. punktu;
- 3) piespriest Eiropas ombudam izmaksāt Claire Staelen atlīdzību EUR 7 000 apmērā;
- 4) Claire Staelen sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas ombuda tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību, kas noraidīta ar 2016. gada 29. jūnija rīkojumu Ombuds/Staelen (C-337/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:670);
- 5) Eiropas ombuds sedz savus, kā arī atlīdzina Claire Staelen tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan apelācijas instancē.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)**(Apvienotās lietas C-376/15 P un C-377/15 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 924/2012 — Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 10. un 11. punkts — Dažu eksporta darījumu izslēgšana no dempinga starpības aprēķina — Eksporta cenas un normālās vērtības taisnīgs salīdzinājums importa no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, gadījumā

(2017/C 168/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (pārstāvji – R. Antonini un E. Monard, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. B. Driessen un Boelaert, pārstāvji, kam palīdz N. Tuominen, advokāts), Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Maxian Rusche un M. França), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome (T-558/12 un T-559/12, EU:T:2015:237);
- 2) atcelt Padomes 2012. gada 4. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 924/2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, ciktāl tā attiecas uz Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.;
- 3) noraidīt apelācijas sūdzību lietā C-377/15 P;
- 4) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd. tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē lietās T-558/12 un T-559/12, gan saistībā ar apelācijas tiesvedību lietā C-376/15 P;
- 5) Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā lietā C-377/15 P;
- 6) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedībām pirmajā instancē lietās T-558/12 un T-559/12, kā arī tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību lietās C-376/15 P un C-377/15 P sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marina del Mediterráneo SL u.c./Agencia Pública de Puertos de Andalucía

(Lieta C-391/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Pārbaudes procedūras — Direktīva 89/665/EEK — 1. panta 1. punkts — 2. panta 1. punkts — Līgumslēdzējas iestādes lēmums par tiesību piešķiršanu saimnieciskās darbības subjektam iesniegt piedāvājumu — Saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu nepārsūdzams lēmums

(2017/C 168/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Pamatlietas puses

Prasītāji: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA, Cysur Obras y Medioambiente SA

Atbildētāja: Agencia Pública de Puertos de Andalucía,

piedaloties: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA, Ayuntamiento de Marbella

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK, 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā tā, uz kuru attiecas pamatlīeta, tiem pretrunā ir valsts tiesību akts, atbilstoši kuram tāds lēmums pieļaut pretendentu dalībai iepirkuma procedūrā, par ko tiek apgalvots, ka ar to ir pārkāptas Savienības tiesības publiskā iepirkuma jomā, vai valsts tiesību akts, ar kuru tās ir transponētas, nepieder pie līgumslēdzējas iestādes sagatavojošiem aktiem, kas var būt patstāvīgas prasības tiesā priekšmets;
- 2) Direktīvas 89/665, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/66/EK, 1. panta 1. punktam un 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam ir tieša iedarbība.

(¹) OV C 346, 19.10.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija), Rechtbank Noord-Holland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Apvienotās lietas C-435/15 un C-666/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Preču klasifikācija — Videokameras — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 8525 80 30, 8525 80 91 un 8525 80 99 — Skaidrojumi — Interpretācija — Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1249/2011 un (ES) Nr. 876/2014 — Interpretācija — Spēkā esamība

(2017/C 168/11)

Tiesvedības valodas – vācu un holandiešu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg, Rechtbank Noord-Holland

Pamatlietas puses

Prasītāji: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Atbildētāji: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2011. gada 29. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1249/2011 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pēc analogijas nav piemērojama attiecībā uz precēm, kurām ir lietā C-435/15 aplūkoto trīs GoPro Hero 3 Black Edition gammas kameru modeļu raksturiezīmes;
- 2) Komisijas 2014. gada 8. augusta Īstenošanas regula (ES) Nr. 876/2014 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pēc analogijas ir piemērojama attiecībā uz precēm, kurām ir iepriekš minētajā lietā aplūkoto trīs GoPro Hero 3 Black Edition gammas kameru modeļu raksturiezīmes, bet ka tā nav spēkā;
- 3) Kombinētās nomenklatūras, kas ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijās, kas secīgi izriet no Komisijas 2011. gada 27. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1006/2011, Komisijas 2012. gada 9. oktobra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 927/2012 un Komisijas 2013. gada 4. oktobra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1001/2013, apakšpozīcijas 8525 80 30, 8525 80 91 un 8525 80 99, ņemot vērā šīs kombinētās nomenklatūras skaidrojumus attiecībā uz šīm apakšpozīcijām, ir jāinterpretē tādējādi, ka videosižets, kas ir ilgāks par 30 minūtēm un kas ierakstīts atsevišķās datnēs, kuru atsevišķais ilgums nepārsniedz 30 minūtes, ir jāuzskata par vienu vismaz 30 minūšu ilgu videosižeta ierakstu neatkarīgi no tā, vai lietotājs nolasišanas laikā neuztver pāreju no vienas datnes uz citu vai, tieši pretēji, viņam šīs nolasišanas laikā principā ir jāatver katra datne atsevišķi;

- 4) Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87 redakcijās, kas secīgi izriet no Īstenošanas regulām Nr. 1006/2011, Nr. 927/2012 un Nr. 1001/2013, ir jāinterpretē tādējādi, ka videokameru – kas var ierakstīt signālus no ārējiem avotiem, bet ar televizora vai ārējā monitora palīdzību nespēj tos reproducēt, jo šī videokamera uz ārējā ekrāna vai monitora var nolasīt vienīgi datus, kuras tā pati ir ierakstījusi ar savas lēcas palīdzību, – nevar klasificēt šīs kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 8525 80 99.

⁽¹⁾ OV C 363, 3.11.2015
OV C 106, 21.3.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 5. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-488/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/50/EK — Apkārtējā gaisa kvalitāte — 13. panta 1. punkts — XI pielikums — PM₁₀ koncentrācijai piemērojamie dienas un gada robežlielumi — Sistemātiska un turpināta robežlielumu pārsniegšana — 22. pants — Izpildes termiņu atlikšana noteiktu robežlielumu sasniegšanai — Piemērošanas nosacījumi — 23. panta 1. punkts — Gaisa kvalitātes plāni — “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks — Atbilstīgi pasākumi — Novērtējuma faktori

(2017/C 168/12)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Kružiková, S. Petrova un P. Mihaylova un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika (pārstāves – E. Petranova un M. Georgieva)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvji – A. Gawłowska, B. Majczyna un D. Krawczyk)

Rezolutīvā daļa:

1) Bulgārijas Republika,

- sistemātiski un ilgstoši no 2007. gada līdz 2014. gadam ieskaitot neievērojot dienas un gada PM₁₀ robežlielumus šādās zonās un aglomerācijās: BG0001 AG Sofija; BG0002 AG Plovdiva; BG0004 Ziemeļbulgārija; BG0005 Dienvidrietumbulgārija un BG0006 Dienvidaustrumbulgārija;
- sistemātiski un ilgstoši no 2007. gada līdz 2014. gadam ieskaitot neievērojot dienas PM₁₀ koncentrācijas robežlielumus zonā BG0003 AG Varna un arī gada PM₁₀ koncentrācijas robežlielumus 2007. un 2008. gadā un no 2010. gada līdz 2014. gadam ieskaitot šajā pašā zonā BG0003 AG Varna,
- nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punkta un tās XI pielikuma kombinētajās normās, un,
- tā kā PM₁₀ koncentrācijas dienas un gada robežlielumi minētajās zonās un aglomerācijās joprojām tiek pārsniegti, tā nav izpildījusi tai šīs direktīvas 23. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos pienākumus, īpaši pienākumu nodrošināt, lai pārsnieguma periods būtu pēc iespējas īsāks, ciktāl tas attiecas uz laika posmu no 2010. gada 11. jūnija līdz 2014. gadam ieskaitot;

2) Bulgārijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 389, 23.11.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)/Budapest Rendőrfőkapitánya

(Apvienotās lietas C-497/15 un C-498/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Autotransports — Noteikumi par nodokļiem — Direktīva 1999/62/EK — Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem — Ceļa nodeva — Dalībvalstu pienākums noteikt efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas — Fiksēts naudas sods — Samērīgums

(2017/C 168/13)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājas: Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)

Atbildētāja: Budapest Rendőrfőkapitánya

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvas 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 27. septembra Direktīvu 2011/76/ES, 9.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā norādītajai samērīguma prasībai ir pretrunā tāda sankciju sistēma, kāda ir pamatlietā, kurā ir paredzēta fiksēta naudas soda uzlikšana par visiem to noteikumu pārkāpumiem, neatkarīgi no to veida un smaguma, kas attiecas uz pienākumu iekasēt iepriekšēju ceļa nodevas samaksu par ceļu infrastruktūras izmantošanu;
- 2) Direktīvas 1999/62, kas grozīta ar Direktīvu 2011/76, 9.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā norādītajai samērīguma prasībai nav pretrunā tāda sankciju sistēma, kāda ir pamatlietā, ar kuru ir ieviesta objektīva atbildība. Tomēr tā ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā šajā sistēmā paredzēto sankciju bardzība.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 4. aprīļa spriedums (Verwaltungsgericht Berlin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sahar Fahimian/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-544/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Direktīva 2004/114/EK — 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanas nosacījumi — Uzņemšanas atteikums — “Valsts drošības apdraudējuma” jēdziens — Īpašuma brīvība

(2017/C 168/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītājs: Sahar Fahimian

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

pedaloties: Stadt Darmstadt.

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvas 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā, 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts kompetentajām iestādēm, kuras saņēmušas no trešās valsts valstspiederīgā vīzas pieteikumu studiju nolūkiem, ir plaša novērtējuma brīvība, lai, ņemot vērā visu atbilstošu informāciju, kas raksturo šī valstspiederīgā situāciju, pārbaudītu, vai šis pēdējais minētais rada valsts drošības apdraudējumu, pat ja tikai potenciālu. Šī tiesību norma ir arī jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz valsts kompetentajām iestādēm atteikties šādiem nolūkiem uzņemt attiecīgās dalībvalsts teritorijā trešās valsts valstspiederīgo, kas ir ieguvis diplomu vienā no universitātēm, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi to būtiska līmeņa saistību dēļ ar Irānas valdību militārā jomā vai ar to saistītās jomās, un kas šajā dalībvalstī paredz veikt pētījumu valsts drošībai sensitīvā jomā, ja šo iestāžu rīcībā esošie elementi ļauj uzskatīt, ka šīs personas šajos pētījumos gūtās zināšanas var tikt vēlāk izmantotas valsts drošībai pretējiem mērķiem. Valsts tiesai, kurā iesniegta prasība pret kompetento valsts iestāžu lēmumu, ar ko ir atteikta prasītās vīzas piešķiršana, ir jāpārbauda, vai šis lēmums ir balstīts uz pienācīgu pamatojumu un vai tam ir pietiekami pārlicinošs faktiskais pamats.

⁽¹⁾ OV C 429, 21.12.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (*Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel*

(Lieta C-638/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2011/64/ES — 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Jēdzieni “smēķējamā tabaka”, “tabaka, kas ir sagriezta vai citādi sasmalcināta” un “rūpnieciska apstrāde”

(2017/C 168/15)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eko-Tabak s.r.o.

Atbildētāja: Generální ředitelství cel

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2011. gada 21. jūnija Direktīvas 2011/64/ES par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda kaltētu, plakanu, neregulāras formas lapu tabaka ar daļēji izgrieztu vidējo dzīslu, kurai ir veikta sākotnējā kaltēšana un kontrolēta mitrināšana, kurā ir glicerīns un ko var smēķēt pēc vienkāršas apstrādes, izmantojot sasmalcināšanu vai sagriešanu ar rokām, ietilpst jēdzienā “smēķējamā tabaka” šo normu izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika**(Lieta C-665/15) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Transports — Vadītāja apliecība — Eiropas Savienības vadītāju apliecību tīkls — Izmantošana un sasaiste Savienības tīklā**

(2017/C 168/16)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Hottiaux, M. M. Farrajota un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, M. Figueiredo un C. Guerra Santos)

Rezolutīvā daļa:

- 1) neieviešot piesaisti Eiropas Savienības vadītāju apliecību tīklam, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 7. panta 5. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- 2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.**Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums (Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, kas rīkojas Ismar Huskic vārdā****(Lieta C-668/15) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības — Direktīva 2000/43/EK — 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts — Kredītiestāde, kura lūdz papildu identitātes apliecinājumu pases vai uzturēšanās atļaujas kopijas formā no personām, kas lūdz piešķirt aizdevumu mehāniska transportlīdzekļa iegādei un kas savu identitāti ir apliecinājušas ar autovadītāja apliecību, kurā kā dzimšanas valsts ir norādīta valsts, kas nav kāda no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai kāda no Eiropas brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm**

(2017/C 168/17)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Jyske Finans A/S

Atbildētāja: Ligebehandlingsnævnet, kas rīkojas Ismar Huskic vārdā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā kredītiestādes prakse, atbilstoši kurai klientam, kura vadītāja apliecībā ir minēts, ka viņš ir dzimis valstī, kas nav kāda no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai kāda no EBTA dalībvalstīm, ir jāuzrāda papildu identifikācijas apliecinājums, iesniedzot savas pases vai uzturēšanās atļaujas kopiju.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-58/16) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Ostu aizsardzības pastiprināšana — Direktīva 2005/65/EK — 2. panta 3. punkts un 6., 7. un 9. pants — Pārkāpums — Ostas aizsardzības novērtējuma neveikšana — Ostas robežas, ostas aizsardzības plāns un par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona — Nenoteikšana

(2017/C 168/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Mölls un L. Nicolae)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un R. Kanitz)

Rezolutīvā daļa:

- 1) attiecībā uz Diseldorfas, Köln-Niehl I, Godorf, Duisburg-Rheinhausen, Neisas, Duisburg Außen-/Parallelhafen, Krefeld-Linn, Stromhafen Krefeld, Duisburg Ruhrort-Meiderich, Gelzenkirhenes un Mülheimas ostu Ziemeļreīnā-Vestfālē (Vācija) nenodrošinot, ka tiek noteiktas ostu robežas, apstiprināti ostas aizsardzības novērtējumi un aizsardzības plāni, kā arī par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/65/EK par ostu aizsardzības pastiprināšanu 2. panta 3. punktā, kā arī 6., 7. un 9. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 4.4.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 22. marta spriedums (Amtsgericht München, Landgericht München I (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16)

(Apvienotās lietas C-124/16, C-188/16 un C-213/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/13/ES — Tiesības uz informāciju kriminālprocesā — Tiesības tikt informētam par izvirzīto apsūdzību — Lēmuma par sodu izsniegšana — Noteikumi — Pienākums norādīt pilnvarotu pārstāvi — Apsūdzētais nerezidents, kam nav pastāvīgas dzīvesvietas — Pārsūdzības termiņš, ka sākas no izsniegšanas pilnvarotajam pārstāvim

(2017/C 168/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht München, Landgericht München I

Lietas dalībnieki pamatlietā

Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16)

Pedaloties: Staatsanwaltschaft München I

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 2. pants, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tādi dalībvalsts tiesību akti, kādi aplūkoti pamatlietā, saskaņā ar kuriem kriminālprocesā apsūdzētajam, kurš nedzīvo šajā dalībvalstī un kuram nav pastāvīgās dzīvesvietas tajā vai viņa izcelsmes valstī, ir noteikts pienākums norādīt pilnvarotu pārstāvi lēmuma par sodu attiecībā uz viņu izsniegšanai un saskaņā ar kuriem termiņš, kas ir noteikts šāda lēmuma pārsūdzēšanai, pirms tas kļūst izpildāms, sākas no minētā lēmuma izsniegšanas šim pilnvarotajam pārstāvim.

Tomēr Direktīvas 2012/13 6. pantā ir prasīts, lai, izpildot lēmumu par sodu, pēc tam kad attiecīgā persona faktiski ir tikusi informēta par šo lēmumu, viņai tiktu radīts tāds stāvoklis, kādā tā būtu bijusi, ja minētais lēmums būtu ticis izsniegts viņai personiski, un it īpaši viņas rīcībā ir jābūt visam pārsūdzības termiņam, vajadzības gadījumā izmantojot iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

Iesniedzējtiesai ir jāraugās, lai valsts procedūra iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai, kā arī šai procedūrai paredzētie nosacījumi tiktu piemēroti atbilstoši šīm prasībām un lai šī procedūra tādējādi ļautu faktiski īstenot minētajā 6. pantā paredzētās tiesības.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (septītā palāta) 2017. gada 6. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-153/16) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Liela daudzuma lietotu riepu nepienācīga glabāšana — Atkritumu apglabāšana, neievērojot Direktīvās 2008/98/EK un 1999/31/EK noteiktās prasības — Vides un cilvēku veselības turpināts un ilgstošs apdraudējums

(2017/C 168/20)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Sanfrutos Cano un D. Kukovec)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika (pārstāve – A. Grum)

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieļaujot, ka kādā grants ieguves karjerā, kas atrodas Lovrenc na Dravskem polju (Slovēnija) pašvaldības teritorijā, tiek turpināti un ilgstoši apdraudēta vide un cilvēku veselība, nepienācīgi glabājot lielu daudzumu lietotu riepu, tostarp kopā ar citiem atkritumiem, un tās apglabājot pretēji prasībām, kas noteiktas Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem, Slovēnijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvās 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 12. un 13. pantā, kā arī 36. panta 1. punktā noteiktos pienākumus;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Slovēnijas Republika sedz savus, kā arī divu trešdaļu apmērā atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus vienas trešdaļas apmērā.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Tiesas (septītā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD/*Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*

(Lieta C-83/16) ⁽¹⁾

Prejudiciāls nolēmums — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Muitas kodekss — Retroaktīva eksporta deklarācija — Jēdziens “pietiekami apliecinātie dokumenti pierādījumi” — Apliecināto dokumentu pietiekamības vērtējums

(2017/C 168/21)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD

Atbildētājs: *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 161. panta 5. punkts un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 20. maija Regulu (ES) Nr. 430/2010, 788. pants kopā ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības muitas teritorijā reģistrēts pārdevējs ir uzskatāms par izvedēju šīs pirmās minētās tiesību normas izpratnē, ja, noslēdzot aplūkoto preču pārdevuma līgumu, īpašumtiesības uz šī precēm pāriet personai, kas ir reģistrēta ārpus šīs muitas teritorijas;
- 2) Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 430/2010, 795. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu muitas iestādēm ir iespēja prasīt pierādījumus saistībā ar atpūtas kuģa pārdevuma līgumu no trešā valstī reģistrētas personas un saistībā ar to, vai šis kuģis ir izslēgts no attiecīgās dalībvalsts kuģu reģistriem, ar nosacījumu, ka šāda prasība atbilst samērīguma principam;
- 3) Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 430/2010, 795. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos kā pamatlietas apstākļos muitas dienestam, kuram tiek prasīts apstiprināt retroaktīvu eksporta deklarāciju šīs tiesību normas izpratnē, nav saistošs cita muitas dienesta izdarīts vērtējums par pietiekamu pierādījumu esamību minētās regulas 796. daļa panta 4. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 9. marta rīkojums – *Simet SpA*/Eiropas Komisija

(Lieta C-232/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Valsts atbalsts — Transporta nozare — Starpreģionālie autobusu transporta pakalpojumi — Regula (EEK) Nr. 1191/69 — Tiesības uz kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi — Valsts tiesas nolēmums — Ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts

(2017/C 168/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Simet SpA* (pārstāvji – A. Clarizia, C. Varrone un P. Clarizia, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Conte, D. Grespan un P. J. Loewenthal)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Simet SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 232, 27.6.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums (*Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika)*)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *Juraj Sokáč*

(Lieta C-497/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Narkotisko vielu prekursori — Regula (EK) Nr. 273/2004 — 2. panta a) punkts — Jēdziens “klasificēta viela” — Zāļu izslēgšana — Direktīva 2001/83/EK — 1. panta 2. punkts — Jēdziens “zāles” — Zāles, kuru sastāvā ir efedrīns vai pseidoefedrīns — Regula (EK) Nr. 111/2005 — 2. panta a) punkts — Jēdziens “klasificēta viela” — Pielikums — Zāļu, kuru sastāvā ir efedrīns un pseidoefedrīns, iekļaušana — Ietekmes neesamība uz Regulas (EK) Nr. 273/2004 piemērošanas jomu

(2017/C 168/23)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Lietas dalībnieks kriminālprocesā pamatlietā

Juraj Sokáč

Rezolutīvā daļa:

“Zāles” Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, 1. panta 2. punkta izpratnē, kuru sastāvā ir “klasificētas vielas” Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 273/2004 par narkotisko vielu prekursoriem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Regulu (ES) Nr. 1258/2013, 2. panta a) punkta izpratnē, tādas kā efedrīns un pseidoefedrīns, joprojām ir izslēgtas no pēdējās minētās regulas piemērošanas jomas pēc tam, kad ir stājušās spēkā Regula Nr. 1258/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Regula (ES) Nr. 1259/2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005, ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Kopienu un trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 15. marta rīkojums (*Cour d'appel de Versailles* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Enedis, SA/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS*

(Lieta C-515/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — LESD 107. un 108. pants — Valsts atbalsts — Jēdziens “valsts intervence vai valsts līdzekļu izmantošana” — Saules elektroenerģija — Pienākums iepirkt par cenu, kas pārsniedz tirgus cenu — Pilnīga kompensācija — Iepriekšēja nepaziņošana

(2017/C 168/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Versailles

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Enedis, SA*

Atbildētājas apelācijas instancē: *Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS*

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds mehānisms kā ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu izveidotais, kurā ir paredzēts pienākums iepirkt elektroenerģiju, kas ir saražota ar iekārtām, kurās tiek izmantota saules starojuma enerģija, par cenu, kas ir augstāka nekā tirgus cena, un kura finansēšanu nodrošina elektroenerģijas galapatērētāji, ir uzskatāms par valsts intervenci vai valsts līdzekļu izmantošanu;
- 2) LESD 108. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja Eiropas Komisijai nav iepriekš paziņots pasākums, kurš ir uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, valsts tiesām ir jāizdara visi secinājumi no šā prettiesiskuma, it īpaši attiecībā uz šā pasākuma īstenošanas aktu spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 475, 19.12.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. janvārī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *VAR Srl/Iveco Orecchia SpA*

(Lieta C-14/17)

(2017/C 168/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *VAR Srl*

Atbildētāja: *Iveco Orecchia SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Pirmkārt: vai Direktīvas 2004/17/EK ⁽¹⁾ 34. panta 8. punkts jāsaprot tādējādi, ka tas uzliek pienākumu iesniegt pierādījumus par piegādājamo preču atbilstību jau piedāvājuma iesniegšanas stadijā;

- 2) pakārtoti pirmajam jautājumam: gadījumā, ja uz iepriekš minētajā [1.] punktā norādīto interpretācijas jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi: kādā veidā jānodrošina piedāvājuma nemainības, vienlīdzīgas attieksmes un objektivitātes, brīvas konkurences un administratīvā procesa labas norises principu ievērošana, kā arī citu pretendentu tiesības uz aizstāvību un sacīkstes principu ievērošana?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV, L 134, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. februārī iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – KP, kuru pārstāv māte, pret LO**

(Lieta C-83/17)

(2017/C 168/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Revision sūdzības iesniedzēja: KP, kuru pārstāv māte

Atbildētājs *Revision* tiesvedībā: LO

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Hāgas 2007. gada Protokola par uzturēšanas saistībām piemērojamiem tiesību aktiem 4. panta 2. punktā noteiktā subsidiaritāte ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemēro tikai tad, ja prasības pieteikums, uz kura pamata tiek uzsākta tiesvedība par uzturēšanas līdzekļu piedziņu, tiek iesniegts citā valstī, nevis tajā, kurā ir uzturēšanas līdzekļu kreditora pastāvīgā dzīvesvieta?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga:

- 2) Vai Hāgas 2007. gada Protokola par uzturēšanas saistībām piemērojamiem tiesību aktiem 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka frāze “nevar [iegūt] uzturēšanas līdzekļus” attiecas arī uz gadījumiem, kuros iepriekšējās dzīvesvietas tiesību aktos nav paredzētas tiesības uz uzturlīdzekļu piedziņu ar atpakaļejošu spēku tikai tāpēc, ka nav ievēroti konkrēti likumā paredzēti nosacījumi?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-758/14 *Infineon Technologies AG*/Eiropas Komisija 2017. gada 24. februārī iesniedza *Infineon Technologies AG*

(Lieta C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Infineon Technologies AG (pārstāvji – M. Klusmann, *Rechtsanwalt*, T. Lübbig, *Rechtsanwalt*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-758/14;

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 3. septembra lēmumu C(2014) 6250 *final* (lieta AT.39574 – viedkaršu čipi) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Infineon Technologies AG*;

- pakārtoti, samazināt naudas soda EUR 82 874 000 apmēru, kas piemērots apelācijas sūdzības iesniedzējai saskaņā ar Komisijas 2014. gada 3. septembra lēmuma C(2014) 6250 *final* 457. punkta a) apakšpunktu, līdz samērīgai summai;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai pārskatīšanai;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Būtībā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:

- Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu veikt pietiekamu apstrīdētā lēmuma pārbaudi, kā tas ir noteikts LESD 263. pantā, jo īpaši tādēļ, ka Vispārējā tiesa šajā lietā izvēlējusies nepareizu pieeju – nepilnīgu selektīvu tiesas pārbaudi. Neskatoties uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir apstrīdējusi visus kontaktus, kas aplūkoti apstrīdētajā lēmumā, Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi tikai mazāk kā pusi no šiem kontaktiem, sniedzot nepietiekamu pamatojumu tam, kāpēc pārbaudei ir izvēlēti vai nav izvēlēti konkrētie kontakti, un šādai rīcībai nesniedzot juridisku pamatu;
- Komisija un Vispārējā tiesa, attiecīgi, esot pieļāvušas kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz LESD 101. panta piemērošanu, it īpaši tādēļ, ka tās konstatēja apelācijas sūdzības iesniedzējas radītu “vispārēju” konkurences ierobežojumu attiecībā uz mērķi, kas galvenokārt balstījās uz informācijas apmaiņu par vispārējām tirgus tendencēm un paredzamo cenu attīstību. Turklāt, Komisija un Vispārējā tiesa neesot ņēmušas vērā nosacījumus, kas ļauj konstatēt vienotu un turpinātu pārkāpumu, kā tos piemēro Tiesa savā judikatūrā;
- Komisija un Vispārējā tiesa, attiecīgi, esot pieļāvušas kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērotā naudas soda aprēķinu. It īpaši Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi sekas, kas izriet no viņas veiktās nepilnīgās selektīvās pārbaudes (pārbaudot tikai dažus konkrētos apstrīdētos kontaktus), un līdz ar to esot ignorējusi savu neierobežoto kompetenci attiecībā uz piemēroto naudas sodu. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu – un nav pienācīgi to pamatojusi –, [savā aprēķinā] ietverot apelācijas sūdzības iesniedzējas ne-MVU ieņēmumus, kas izraisīja pārmērīgi lielu un tādējādi nesamērīgu sodas naudas summu.

Pārējie argumenti attiecas uz vairākiem Vispārējās tiesas izdarītiem pierādījumu sagrozīšanas gadījumiem un kļūdainu pierādīšanas pienākuma noteikšanu attiecībā uz, iespējams, šaubīgiem pierādījumiem un kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar Komisijas norādīto pierādījumu pret apelācijas sūdzības iesniedzēju, kas netika izpausts procedūrā Komisijā.

- pakārtoti, spriedumā esot pārkāpts samērīguma princips, it īpaši tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa nav pietiekami samazinājusi apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda summu, ņemot vērā viņas ierobežoto dalību aplūkotajā pārkāpumā, neesot nepietiekami ņēmusi vērā atbildību mikstinošos apstākļus un apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērotā naudas soda absolūtais apmērs esot nesamērīgs.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-199/04 RENV *Gul Ahmed Textile Mills Ltd*/Eiropas Savienības Padome 2017. gada 24. februārī iesniedza *Gul Ahmed Textile Mills Ltd*

(Lieta C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (pārstāvji – L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- lemt pēc būtības un atcelt Regulu 397/2004 ⁽¹⁾ vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemtu par prasību atcelt tiesību aktu; un
- piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus argumentus:

- Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, lemjot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai vairs nav intereses saistībā ar otro un trešo pamatu. Lemjot, vai apelācijas sūdzības iesniedzējai ir turpmāka interese lietā, Tiesai ir jāņem vērā visi tās rīcībā esošie pierādījumi un informācija un jāaplūko kopējais konteksts. Kļūdas, kuras Padome ir pieļāvusi dempinga starpības aprēķinos, ir metodoloģiskas un var atkārtoties nākotnē.
- Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā – pienācīgi neizvērtējot (un dažos gadījumos vispār neizvērtējot) apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus – nolēma, ka ES nozares ražošanas pārvirzīšana uz ES gultasveļas tirgus augstvērtīgo preču segmentu un pieaugošie gultasveļas ES importa apjomi no Turcijā esošiem ražotājiem, kuri ir saistīti ar ES ražošanas nozari, nav izbeiguši cēloņsakarību starp apgalvoto dempingu un apgalvotajiem būtiskajiem zaudējumiem ES ražošanas nozarei. Turklāt Vispārējās tiesas secinājumi balstās uz Regulā 397/2004 izklāstīto faktu sagrozišanu un faktu kļūdainu juridisko kvalifikāciju.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 2. marta Regula (EK) Nr. 397/2004, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu (OV 2004, L 66, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. februārī iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) – SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-104/17)

(2017/C 168/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SC Cali Esprou SRL

Atbildētāja apelācijas instancē: Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ⁽¹⁾ 15. pantu var interpretēt tādējādi, ka tas liedz Eiropas Savienības dalībvalstī pieņemt tiesību normu, ar kuru tiek ieviests maksājums uzņēmējam, kurš laiž valsts tirgū iepakotu precī un iepakojumus, bet neveic nekādas koriģējošas darbības ar precī vai iepakojumiem un tādā pašā formā pārdod tās uzņēmējam, kurš savukārt tās pārdod galapatērētājam, – maksājums, kura apjoms ir noteikts par kilogramu (kg), pamatojoties uz starpību starp, pirmkārt, izlietotā iepakojuma daudzumiem, kuri atbilst obligātajam mērķim – proti, kas ir jāreģenerē vai jāsadēdzina sadēdzināšanas iekārtās, iegūstot enerģiju, un jāreģenerē, veicot pārstrādi, un, otrkārt, tiem izlietotā iepakojuma daudzumiem, kas faktiski reģenerēti vai sadēdzināti sadēdzināšanas iekārtās, iegūstot enerģiju, un reģenerēti, veicot pārstrādi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV 1994, L 365, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. martā iesniedza Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) – QJ/Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad

(Lieta C-113/17)

(2017/C 168/30)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: QJ

Atbildētāja: Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/32/ES⁽¹⁾ par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija) (turpmāk tekstā – “Procedūru direktīva”) 46. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa, kura izvērtē pieteikuma iesniedzēja starptautiskās aizsardzības nepieciešamības pamatošību, var – tādēļ, ka lēmums par atteikumu agrāk ir atkārtoti ticis atcelts un lietas materiāli pēc apelācijas sūdzības atkārtotā pozitīvā iznākuma nosūtīti atpakaļ administratīvajai iestādei – sūdzībai tādat paliekot bez sekām, – nolemt pati piešķirt pieteikuma iesniedzējam šo starptautisko aizsardzību, lai gan šāda tiesas iestādes kompetence neizriet no valsts tiesiskā regulējuma?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai tādu kompetenci piešķir arī (augstākajai) tiesai, kurā spriedums ir pārsūdzēts?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. martā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets

(Lieta C-120/17)

(2017/C 168/31)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Pieteikuma iesniedzēja: Administratīvā rajona tiesa

Otrs lietas dalībnieks: Ministru kabinets

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai, ievērojot Eiropas Savienības un dalībvalstu dalīto kompetenci lauksaimniecības jomā, Regulas Nr. 1257/1999⁽¹⁾ normas kopsakarā ar vienu no šīs regulas mērķiem – iesaistīt lauksaimniekus priekšlaicīgās pensionēšanās pasākumā – ir interpretējamas tādējādi, ka Regulas Nr. 1257/1999 piemērošanas pasākumu ietvaros dalībvalstij ir aizliegts pieņemt tādu tiesisko regulējumu, kas ļautu mantot priekšlaicīgās pensionēšanās atbalstu?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, proti, Regulas Nr. 1257/1999 normas aizliedz mantot priekšlaicīgās pensionēšanās atbalstu, vai faktiskajā situācijā, kurā dalībvalsts tiesību norma tika pienācīgā kārtībā saskaņota ar Eiropas Komisiju kā atbilstoša Regulas Nr. 1257/1999 noteikumiem un lauksaimnieki iesaistījās priekšlaicīgās pensionēšanās pasākumā atbilstoši valsts īstenotajai praksei, personai varēja rasties subjektīvas tiesības uz šāda pasākuma ietvaros piešķirtā atbalsta mantošanu?

3. Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, proti, personai šādas subjektīvās tiesības varēja rasties, vai Eiropas Komisijas Lauku attīstības komitejas 2011. gada 19. oktobra sanāksmes secinājums, ka priekšlaicīgās pensionēšanās atbalsts nav attiecināms uz saimniecības atdevēja mantiniekiem, var tikt uzskatīts par minēto iegūto subjektīvo tiesību priekšlaicīgas izbeigšanās pamatu?

(¹) Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV 1999, L 160, 80. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nodaļa, 25. sējums, 391. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. martā iesniedza Tribunal da Relação do Porto (Portugāle) – Hélder José Cunha Martins/Fundo de Garantia Automóvel

(Lieta C-131/17)

(2017/C 168/32)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação do Porto

Pamatlietas puses

Prasītājs: Hélder José Cunha Martins [proti, persona, pret kuru vērsta izpilde]

Atbildētājs: Fundo de Garantia Automóvel [piedzinējs]

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var uzskatīt, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu lieta ir iztiesāta taisnīgi un godīgi, ja tiesvedībā augstākas instances tiesā saistībā ar prasību par civiltiesisku atbildību, kas radusies ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, ir uzlikts solidāra rakstura sods, neievērojot neatliekamības principu attiecībā uz pierādījumiem un pilnā mērā neizmantojot visus tiesību aizsardzības līdzekļus?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā īpašuma arests izpildu procedūras ietvaros, ja iepriekš nav celta regresa prasība?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. martā iesniedza Conseil d'État (Francija) – G. C., A. F., B. H., E. D./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Lieta C-136/17)

(2017/C 168/33)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: G. C., A. F., B. H., E. D.

Atbildētāja: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja specifisko atbildību, kompetences un iespējas, aizliegums, kas ir noteikts citiem personas datu apstrādātājiem, uz kuriem attiecas 1995. gada 24. oktobra direktīvas 8. panta 1. un 5. punkts, ņemot vērā šajā tiesību aktā paredzētos izņēmumus, ir piemērojams arī šim pakalpojumu sniedzējam kā personas datu apstrādātājam, kas ir izveidojis šo meklētājprogrammu?

2. Ja atbilde uz 1°. jautājumu ir apstiprinoša:

- vai 1995. gada 24. oktobra direktīvas 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šādu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam noteiktu aizliegumu apstrādāt datus, uz kuriem attiecas šīs tiesību normas, ņemot vērā šajā direktīvā paredzētos izņēmumus, tam ir uzlikts pienākums sistemātiski apmierināt pieteikumus izdzēst saites, kas novirza uz tīmekļa lapām, kurās šādi dati tiek apstrādāti;
- no šāda viedokļa raugoties, kā ir jāinterpretē 1995. gada 24. oktobra direktīvas 8. panta 2. punkta a) un e) apakšpunktā paredzētie izņēmumi, ja tie ir piemērojami meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, ņemot vērā viņa specifisko atbildību, kompetences un iespējas. It īpaši, vai šāds pakalpojumu sniedzējs var noraidīt pieteikumu izdzēst datus, ja viņš konstatē, ka attiecīgās saites novirza uz saturu, kas, lai arī tajā ir iekļauti 8. panta 1. punktā uzskaitīto kategoriju dati, ir iekļauts arī šīs direktīvas 8. pantā, it īpaši 2. punkta a) un e) apakšpunktā paredzēto izņēmumu piemērošanas jomā;
- tāpat, vai 1995. gada 24. oktobra direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja saites, kuru izdzēšana ir lūgta, novirza uz personas datu apstrādi, ko veic tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem, un tādējādi saskaņā ar 1995. gada 24. oktobra direktīvas 9. pantu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs var vākt un apstrādāt datus, kas ietilpst šīs direktīvas 5. panta 1. un 5. punktā minētajās kategorijās, šī iemesla dēļ tas var noraidīt pieteikumu izdzēst datus?

3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzīga:

- kādas īpašas 1995. gada 24. oktobra direktīvas prasības ir jāpilda meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, ņemot vērā tā atbildību, kompetences un iespējas;
- ja viņš konstatē, ka tīmekļa lapas, uz kurām novirza saites, kuru izdzēšana ir lūgta, ietver datus, kuru publicēšana minētajās lapās ir nelikumīga, vai 1995. gada 24. oktobra direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ar tām ir uzlikts pienākums izdzēst šīs saites no rezultātu saraksta, kas ir atspoguļoti pēc veiktās meklēšanas, izmantojot pieteikuma iesniedzēja vārdu;
 - vai arī, vai tās nozīmē tikai to, ka viņš ņem vērā šo apstākli, lai izvērtētu pieteikuma izdzēst datus pamatotību;
 - vai arī šim apstāklim nav ietekmes uz vērtējumu, kas tam jāveic;

Turklāt, ja šis apstāklis ir neefektīvs, kā ir izvērtējama strīdīgo datu publiskošanas likumība tīmekļa lapās, kurās tiek veikta apstrāde, kas neietilpst 1995. gada 24. oktobra direktīvas un tādējādi tiesību aktu, ar kuriem tā tiek īstenota, teritoriālās piemērošanas jomā?

4) Neatkarīgi no tā, kāda atbilde ir sniegta uz 1. jautājumu:

- neatkarīgi no tā, vai personas dati tīmekļa lapā, uz kuru novirza strīdīgā saite, ir publiskoti likumīgi, vai 1995. gada 24. oktobra direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka,
 - gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka šie dati ir kļuvuši nepilnīgi, neprecīzi vai nav tikuši atjaunināti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāapmierina attiecīgais pieteikums izdzēst datus;
 - it īpaši gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka, ņemot vērā tiesvedības gaitu, informācija par šīs tiesvedības iepriekšējo stadiju vairs neatbilst viņa pašreizējai situācijai, vai meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums izdzēst saites, kas novirza uz tīmekļa lapām, kas satur šo informāciju;

- vai 1995. gada 24. oktobra direktīvas 8. panta 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka informācija par personas apsūdzību vai tiesvedību un no tās izrietošu notiesāšanu ir dati par noziedzīgu nodarījumiem un kriminālsodāmību; un vispārīgi – vai gadījumā, ja tūmekļa lapā ir iekļauti dati par notiesāšanu vai tiesvedībām, kas attiecas uz fizisku personu, tie ietilpst šo tiesību normu piemērošanas jomā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Köln-Aktienfonds Deka/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-156/17)

(2017/C 168/34)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Köln-Aktienfonds Deka

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Citi lietas dalībnieki: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) nepieļauj situāciju, ka ārpus Nīderlandes reģistrētam ieguldījumu fondam netiek atmaksāts Nīderlandes dividenžu nodoklis, kas ieturēts no dividendēm, kuras attiecīgais fonds saņem no Nīderlandē reģistrētām uzņēmēj sabiedrībām, tā iemesla dēļ, ka tam nav pienākums ieturēt Nīderlandes dividenžu nodokli, turpretim Nīderlandē reģistrētam fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kurš, ieturot Nīderlandes dividenžu nodokli, katru gadu saviem sertifikātu turētājiem vai dalībniekiem izmaksā ienākumus no ieguldījumiem, dividenžu nodoklis tiek atmaksāts?
2. Vai EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) nepieļauj situāciju, ka ārpus Nīderlandes reģistrētam ieguldījumu fondam Nīderlandes dividenžu nodoklis, kas ieturēts no dividendēm, kuras tas saņem no Nīderlandē reģistrētām uzņēmēj sabiedrībām, netiek atmaksāts tā iemesla dēļ, ka tas nevar pierādīt, ka sertifikātu turētāji vai dalībnieki izpilda Nīderlandes tiesiskajā regulējumā izvirzītos nosacījumus?
3. Vai EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) nepieļauj situāciju, ka ārpus Nīderlandes reģistrētam ieguldījumu fondam tā iemesla dēļ, ka tas ienākumus no ieguldījumiem katru gadu pilnībā neizmaksā saviem sertifikātu turētājiem vai dalībniekiem vēlākais astotajā mēnesī pēc finanšu gada beigām, Nīderlandes dividenžu nodoklis, kas ieturēts no dividendēm, kuras attiecīgais fonds saņem no Nīderlandē reģistrētām uzņēmēj sabiedrībām, netiek atmaksāts arī tajā gadījumā, ja fonda rezidences valstī saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu ieguldījumu fonda ienākumus no ieguldījumiem, ja tie netiek izmaksāti, a) uzskata par izmaksātiem un/vai b) rezidences valsts tos iekļauj sertifikātu turētāju vai dalībnieku nodokļu aprēķinā, it kā peļņa būtu izmaksāta, turpretim Nīderlandē reģistrētam fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kurš, ieturot Nīderlandes dividenžu nodokli, katru gadu ienākumus no ieguldījumiem pilnībā izmaksā saviem sertifikātu turētājiem vai dalībniekiem, dividenžu nodoklis tiek atmaksāts?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-157/17)

(2017/C 168/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Cits lietas dalībnieks: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) nepieļauj situāciju, ka ārpus Nīderlandes reģistrētam ieguldījumu fondam netiek atmaksāts Nīderlandes dividenžu nodoklis kas ieturēts no dividendēm, kuras attiecīgais fonds saņem no Nīderlandē reģistrētām uzņēmēj sabiedrībām, tā iemesla dēļ, ka tam nav pienākums ieturēt Nīderlandes dividenžu nodokli, turpretim Nīderlandē reģistrētam fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kurš, ieturot Nīderlandes dividenžu nodokli, katru gadu saviem sertifikātu turētājiem vai dalībniekiem izmaksā ienākumus no ieguldījumiem, dividenžu nodoklis tiek atmaksāts?
2. Vai EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) nepieļauj situāciju, ka ārpus Nīderlandes reģistrētam ieguldījumu fondam netiek atmaksāts Nīderlandes dividenžu nodoklis, kas tiek atmaksāts Nīderlandē reģistrētam fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, ja tādējādi attiecīgais fonds tiek kavēts piesaistīt Nīderlandē rezidējošus vai reģistrētus ieguldītājus?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-768/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. aprīlī iesniedza ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

(Lieta C-172/17 P)

(2017/C 168/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (pārstāvis – Stauroula Paliou, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-768/14 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pēc būtības pieņemšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra spriedumā lietā T-768/14 ir ietverts juridiskais vērtējums, kas ir pretrunā Savienības tiesību normām, un ar šo apelācijas sūdzību apstrīd šo vērtējumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- i. **pirmkārt**, faktisko apstākļu sagrozīšana saistībā ar darba laika uzskaites sistēmas uzticamību;
- ii. **otrkārt, kļūda tiesību piemērošanā** saistībā ar noteikumiem, kas prasības gadījumā ir attiecināmi uz pierādīšanas priekšmetu un pierādīšanas pienākumu;
- iii. **treškārt, kļūda tiesību piemērošanā** saistībā ar noteikumiem, kas pretprasības gadījumā ir attiecināmi uz pierādīšanas pienākuma sadalījumu;
- iv. **ceturtkārt, būtisks procesuālo noteikumu pārkāpums**, un konkrēti pamatojuma nenorādīšana saistībā ar to, vai Komisijas prasījums ir bijis pamatots, noteikta apjoma un ar pienākušu atmaksas termiņu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-771/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. aprīlī iesniedza ANKO A. E. Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias

(Lieta C-173/17 P)

(2017/C 168/37)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ANKO A. E. Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias (pārstāvis – Stauroula Paliou, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-771/14 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pēc būtības pieņemšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra spriedumā lietā T-771/14 ir ietverts juridiskais vērtējums, kas ir pretrunā Savienības tiesību normām, un ar šo apelācijas sūdzību apstrīd šo vērtējumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- i. **pirmkārt**, faktisko apstākļu sagrozīšana saistībā ar darba laika uzskaites sistēmas uzticamību;
 - ii. **otrkārt, kļūda tiesību piemērošanā** saistībā ar noteikumiem, kas prasības gadījumā ir attiecināmi uz pierādīšanas priekšmetu un pierādīšanas pienākumu;
 - iii. **treškārt, kļūda tiesību piemērošanā** saistībā ar noteikumiem, kas pretprasības gadījumā ir attiecināmi uz pierādīšanas pienākuma sadalījumu;
 - iv. **ceturtkārt, būtisks procesuālo noteikumu pārkāpums**, un konkrēti pamatojuma nenorādīšana saistībā ar to, vai Komisijas prasījums ir bijis pamatots, noteikta apjoma un ar pienākušu atmaksas termiņu.
-

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 2. februāra spriedumu lietā T-381/15 IMG/Komisija 2017. gada 11. aprīlī iesniedza International Management Group (IMG)

(Lieta C-184/17 P)

(2017/C 168/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: International Management Group (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 2. februāra spriedumu lietā T-381/15;
- rezultātā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus pārstrādātajā redakcijā un, proti:
 - atcelt Komisijas 2015. gada 8. maija lēmumu, ar kuru IMG ir atteikts piešķirt starptautiskas organizācijas statusu Finanšu regulas izpratnē,
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kas novērtēts attiecīgi 28 miljonu euro un 1 euro apmērā,
 - piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus, kuri attiecas:

- pirmais – uz Vispārējās tiesas Reglamenta, Vispārējās tiesas Reglamenta izpildes praktisko noteikumu un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu; atbildētājas pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu; pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un lietas materiālu sagrozīšanu;
- otrais – uz 2012. gada Finanšu regulas pārkāpumu un Deleģētās finanšu regulas pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un lietas materiālu sagrozīšanu;
- trešais – uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un lietas materiālu sagrozīšanu;
- ceturtais – uz samērīguma principa pārkāpumu, pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un lietas materiālu sagrozīšanu;
- piektais – uz tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu, pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un 2012. gada Finanšu regulas 61. panta pārkāpumu.

Papildus tam apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas lēmumu noraidīt tās prasību par kaitējuma atlīdzināšanu pārkāpuma neesamības dēļ.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja vērsās pret Vispārējās tiesas lēmumu atzīt par nepieņemamu un nepievienot lietas materiāliem Komisijas juridiskā dienesta atzinumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2017. gada 31. martā – Printeos/Komisija

(Lieta T-201/17)

(2017/C 168/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spānija) (pārstāvji – H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- saskaņā ar LESD 266. panta pirmo daļu un, pakārtoti, LESD 266. panta pirmo daļu, 268. pantu un 340. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu piespried Komisijai izmaksāt:
 - a) naudas kompensāciju, kuras apmērs atbilst kompensācijas procentiem attiecībā uz summu EUR 4 729 000 apmērā, piemērojot Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi tās galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par diviem procentu punktiem laikposmā no 2015. gada 9. marta līdz 2017. gada 1. februārim, tātad summu EUR 184 592,95 apmērā, vai, ja to nepiemēro, atbilstoši procentu likmei, kādu Vispārējā tiesa uzskatīs par piemērotu;
 - b) kavējuma procentus par kompensācijas procentiem, kādi izriet no iepriekšējā apakšpunkta par laikposmu no 2017. gada 1. februāra līdz datumam, kurā Komisija faktiski izmaksās iepriekšējā apakšpunktā prasīto summu, izpildot attiecīgā gadījumā spriedumu, ar ko apmierina šo prasību, piemērojot Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi tās galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par trīs ar pus procentu punktiem, vai, ja to nepiemēro, atbilstoši procentu likmei, kādu Vispārējā tiesa uzskatīs par piemērotu;
- pakārtoti, saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Komisijas 2017. gada 26. janvāra lēmumu, atbilstoši kuram prasītājai tika atmaksāta vienīgi nepamatoti samaksātā naudas soda pamatsumma, izpildot “Aplokšņu” lēmumu, ar kuru tika izslēgti jebkādi procentu maksājumi;
- katrā ziņā piespried Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja galvenokārt lūdz atlīdzināt zaudējumus, lai saņemtu naudas kompensāciju, kas atbilst procentiem, kādi Komisijai bija jāizmaksā prasītājai, tai atmaksājot nepamatoti samaksātā naudas soda pamatsummu, izpildot Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmumu C(2014) 9295, *final*, par procedūru atbilstoši LESD 101. pantam un EEZ līguma 53. pantam (AT.39780 – Aplokšnes) (turpmāk tekstā – “Aplokšņu” lēmums) pēc tam, kad Vispārējā tiesa ar 2016. gada 13. decembra spriedumu lietā T-95/15 *Printeos S. A. u.c./Komisija* (turpmāk tekstā – spriedums lietā “Printeos”) šo lēmumu atcēla. Pakārtoti, prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2017. gada 26. janvāra lēmumu, ar kuru ir noraidīts tās lūgums izmaksāt iepriekš minētos procentus.

1. Savas prasības atlīdzināt zaudējumus pamatojumam prasītāja apgalvo, ka prasījums izmaksāt naudas kompensāciju ir pamatots ar LESD 266. panta pirmo daļu, jo Komisija ir nepilnīgi izpildījusi iepriekš minēto spriedumu lietā “Printeos”, tai neizmaksājot atbilstošos procentus; vai, pakārtoti, ar LESD 266. panta otro daļu un 340. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu, par zaudējumiem, kas ir nodarīti ar “Aplokšņu” lēmumu un nepilnīgo sprieduma lietā “Printeos” izpildi.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisijas prettiesiskajai darbībai nebija juridiskā pamata, jo Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 1. lpp.), uz ko Komisija atsaucās savā 2017. gada 26. janvāra lēmumā, jau bija atcelta un arī tādēļ, ka Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.) ir uzskatāma par tādu, kas ir pretrunā LESD 266. un 340. pantam, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktam un 47. pantam.

2. Savas pakārtotās prasības atcelt tiesību aktu atbalstam prasītāja apgalvo, ka Komisijas 2017. gada 26. janvāra lēmums ir balstīts uz juridisko pamatu, kas vairs nebija spēkā, kas nebija piemērojams un kas katrā ziņā bija uzskatāms par prettiesisku, šajā ziņā prasītāja turklāt izvirza iebildi par prettiesiskumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – *Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group* (“hp”)

(Lieta T-207/17)

(2017/C 168/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Senetic S.A.* (Katovice, Polija) (pārstāvis – *M. Krekora*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *HP Hewlett Packard Group LLC* (Hjūstona, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver burtus “hp” – Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 579 021

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. februāra lēmums lietā R 1001/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un procesa *EUIPO* izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 7. pantu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – *Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group LLC* (“HP”)

(Lieta T-208/17)

(2017/C 168/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Senetic S.A.* (Katovice, Polija) (pārstāve – *M. Krekora*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: HP Hewlett Packard Group LLC (Hjūstona, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver burtus "HP" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 52 449

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. februāra lēmums lietā R 1002/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un procesa EUIPO izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 7. pantu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 4. aprīlī – ZGS/EUIPO ("Schülerhilfe1")

(Lieta T-209/17)

(2017/C 168/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZGS Bildungs-GmbH (Gelsenkirchen, Vācija) (pārstāvis – T. Remmerbach, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Schülerhilfe1" – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 113 038

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 6. februāra lēmums lietā R 1789/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus un atlīdzināt ZGS Bildungs-GmbH tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof (“ROMANTIK”)

(Lieta T-213/17)

(2017/C 168/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji – S. Hofmann un W. Göpfert, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Hotel Preidlhof GmbH (Naturns, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ROMANTIK” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 527 109

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 3. februāra lēmums lietā R 1257/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apstiprināta Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 2 527 109 “ROMANTIK” (vārdiska preču zīme) atzīšana par spēkā neesošu, un
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar 52. panta 2. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – Pear Technologies/EUIPO – Apple (“PEAR”)

(Lieta T-215/17)

(2017/C 168/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pear Technologies Ltd (Makau, Ķīna) (pārstāvji – J. Coldham, Solicitor, un E. Himsworth, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “PEAR” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 115 076

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 18. janvāra lēmums lietā R 860/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu; un/vai
- nodot lietu Apelācijas padomei turpmākai izskatīšanai;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājam radušies procesā Apelācijas padomē;
- piespriest otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājam radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV